

Βουλγαρικῶν ᾄσμάτων ἐστὶ γέμων λύπης, θλίψεως, κατηφείας κτλ. ἕνεκα τῆς ἐκ πέντε αἰῶνων δουλείας. Τὰ τεχνικὰ συντάττονται ὑφ' ἐνὸς προσώπου, ὅπως αὐτὸ αἰσθάνεται. II-ον *Ода*, III-ον *Сатира*, IV-ον *Елегия*. Τὸ ἔπος διαιρεῖται εἰς Ἴθνηκὸν καὶ τεχνικο-φιλολογικόν. Τὰ προϊόντα τοῦ ἔθνικοῦ, οὔτινος ὁ *Авторъ* (συγγραφεύς) δὲν εἶναι γνωστὸς, εἰσὶ, I-ον *Μυθιχески Βοжества* (Θεότητες Μύθων), κατο *Нептунь, Перунъ, Даждъ-Богъ, Коледа, Суръ*, II-ον *Μυθιχески Духове* (Πνεύματα μύθων), κατο, *Самодиви, вили, юди, таласѣми, Караканджовци* καὶ ἄλλα τῆς νυκτὸς κακὰ πνεύματα, III-ον *Μυθιχески лица* (Γερονί), ἐξ ὧν οἱ μὲν παρέστανον φυσικὴν, οἱ δὲ νοεράν, ἄλλοι δὲ ἠθικὴν δύναμιν, κατο, *Кралъ-Марко, Херкулесъ* κτλ. IV-ον *Μυθιχески животни* (ζῶα μύθων), κατο, *змѣѣ-человѣкъ, конь, -человѣкъ, риба-человѣкъ*. Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τὸ ἔθνικόν ἔπος διαιρεῖται 1) εἰς *Μυθολογически пѣсни* (Μυθολογικὰ ᾄσματα). 2) Εἰς *Биллина* (ἐπικά ᾄσματα, δι' ὧν ἄδονται οἱ ἀγῶνες, αἱ φυσικαί, νοεραὶ καὶ ἠθικαὶ ιδιότητες τοῦ ἐπινοημένου ἥρωος (μύθου), ἢ ἄλλως εἰπεῖν εἶναι κάτοστρον, ἐν ᾧ δύναται τις νὰ εἶδῃ ἐννοίας, θελήσεις, αἰσθήματα κτλ., ἅτινα ἐτάραττον τὸ ἔθνος πρὸ χιλίων ἢ ἐπέκεινα ἐτῶν. 3) Εἰς *прикаска* (διήγημα, παραμύθια, ὑπάρχοντα ἐν ἐκ τῶν ἐκτεταμένων εἰδῶν τοῦ ἔθνικοῦ ἔπους). Ταῦτα εἶναι προϊόντα τῆς διψώσης φαντασίας, ἣτις ἐποίησε σειρὰν οὐ μικρὰν ὑπερφυσικῶν ἀνθρώπων, ζῶων, πνευμάτων κτλ. καὶ ταῦτα τὰ διηγήματα ἄρχονται συνήθως Βουλγαριστὶ οὕτως «*Едно време имало единъ человекъ . . .*» (ἕναν καιρὸν ἦτον ἕνας κτλ.) Τοῦτο διαφέρει ἀπὸ τῆς *Биллина*, ὅτι δὲν ἔχει προσδιωρισμένον ἐνεργοῦν πρόσωπον, οὔτε τόπον, οὔτε χρονολογίαν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ. 4) Εἰς *Гатанка* (αἰνίγματα). π. χ. *Рога има, волъ не е, самаръ носи, конѣ не е, писмо пише, попъ не е* (κέρατα ἔχει, βόδι δὲν εἶναι.